

kerk gekocht, welk huis hij in maart 1806 overdeed aan John Moore, die het echter in augustus van dat jaar opnieuw doorverkocht. Dankzij May kwam Moore weldra in contact met een andere Engelse Rotterdammer, de uit Waltham aan de Theems afkomstige John Down. Down had zich een jaar of drie te voren in de Maasstad als koopman gevestigd en daarmee kennelijk hetzelfde doel voor ogen gehad als zijn landslieden. Althans te oordelen naar het briefje, dat hij Moore in februari 1806 vanuit Leiden deed toekomen om hem te berichten, dat hij van een vriend in Den Haag voor een schappelijke prijs een baal cachemir op de kop had getikt, waarmee Moore wel weg zou weten. Wanneer Moore er de smalle gekleurde randen van afhaalde, zou men de stof voor Engelse of Yorkshire cachemir kunnen laten doorgaan. Wilde May er ook iets van hebben, dan kon Moore hem gerust ruim drie gulden per el in rekening brengen. Dit laatste bij wijze van vriendschappelijke raad!

Moore schijnt ook zaken te hebben gedaan met een zekere Zimmerman te Amsterdam, van wie hij ondermeer een partij kant ter waarde van 3000 gulden en een pak Indische zijden zakdoeken kreeg aangeboden. In de op deze transactie betrekking hebbende brief vinden we melding gemaakt van een zekere Taylor, die als correspondent van Moore optrad. Met laatstgenoemde schijnt Moore na enige maanden ongenoegen te hebben gekregen, waardoor Taylor zich geroepen voelde Moore te verraden en een activiteit van hem te openbaren, waarvan de politie tot nu toe onkundig was.

Begin juli 1806 richtte Taylor een schrijven aan Fouché, de gevreesde Franse minister van Politie, waarin hij aangifte deed, dat John Moore zich bezig hield met het naar Engeland laten ontsnappen van vreemdelingen door het charteren van neutrale schepen, varende onder de vlag van kleine Oostfriesse vorstendommen zoals Kniphausen en Papenburg. Bedoelde schepen gingen bij Den Briel voor anker, waarheen Moore zijn passagiers 's nachts heimelijk liet vervoeren. Taylor kon dit bewijzen met twee eigenhandige brieven van Moore, die hij in zijn bezit had, de ene geadresseerd aan een ontsnapte Engelse krijgsgevangene en de andere aan de commissaris van politie te Maassluis. Desgewenst zou hij de originelen bij de Franse gezant in Den Haag deponeren. Gevraagd om zijn aangifte nader toe te lichten, zond hij de beide brieven in